

Vi mødte op på Axelborg 17/2 2016 kl. 10.30.

Fra Abildgaardkredsen:

Karl Vestergaard-Nielsen, Flemming Møller og Jens Laurits Larsen.

Fra Landbrug & Fødevarer (L&F):

Områdedirektør, dyrlæge Jens Munk Ebbesen (JME) og cand. agro. Per Olsen (PO).

Mødet havde Karl formidlet gennem kontakt til formanden for L&F, Martin Merrild.

Vi fik en god modtagelse, og Karl takkede L&F for at ville mødes med Abildgaard Kredsen (AK), og vi fik indledningsvis præsenteret os. Vi fik en god forplejning under mødet, der foregik i en god tone og varede over 2 timer.

Vi havde aftalt før mødet, at Karl fortalte om AK, Flemming om behandlingsproblemerne og resistens (MRSA) og Jens L om udviklingen på veterinærområdet.

Det efterfølgende omhandler de observationer og tanker, jeg bearbejdede på vej hjem til Nødebo.

I JME indledning var det klart, at AK's eksistens var velkendt i det brede spektrum af veterinære kontakter Axelborg havde, og derfor kom ordene Gamle Sure Mænd (GSM) pludselig fra JME's mund. Derfor måtte vi fortælle, at når vi havde oprettet Abildgaard Kredsen - Tænketank og Debatforum for Veterinærmedicin, var det netop fordi, vi ikke var en protestbevægelse, men fagligt kompetente, seriøse personer med bekymringer for udviklingen på dyrlægeområdet.

Vi måtte også lige nævne, at man i DK ikke bare kunne putte folk i bås (GSM), det var der faldet dom i - sagt med humoristisk tilsnit.

JME spurgte om, hvor mange vi var i AK. Kar svarede 70 og aldersfordelinge mellem aktive og pensionister ca 50%. Primært fordi ansatte kolleger ikke turde melde sig ind.

(kommentar: Iøvrigt er Gamle Sure Mænd (GMS) utilfredse med, at man uddanner inkompetente unge mænd og kvinder (IUMK).

JME nævnte indledningsvis, at hans stilling dækkede alle dyr, men det var klart, at man i L&F mente, af det var kvæg og svin, der betød noget.

(kommentar: Således har mink og fjerkræ samme position som veterinæruddannelsen i KU SUND) (Måske bør en sådan konstruktion med kun en person på alle disse felter undre os? I al fald, når man ser på JME's CV i Den Danske Dyrlægestand 2008.)

JME holdning til ledelse var meget klar, også den betingelsesløse loyalitet til den.

Under gennemgangen af udviklingen på veterinærområdet, nævnte vi, at i år 2000 forsvandt både kredsdyrlæge- og stadsdyrlægeembederne, men det mente JME havde gjort kontrol og styring mere strømlinjet, så man lettere kunne få de nødvendige oplysninger.

Iøvrigt blev det nævnt, at hvis der var muligt, blev dyrlæger erstattet med billigere arbejdskraft. Da JME nævnte, at man da godt kunne nedlægge veterinæruddannelsen, må vi vel kunne konkludere, at der har været inde i overvejelserne i L&F.

(Kommentar: Så kan man få billigere arbejdskraft i dyrlæger fra Østeuropa eller måske Syrien. Det betyder altså manglende respekt for "det høje veterinære stade", vi har solgt vore produkter på. Det betød samtidig viden om netop Danmarks dyr i videste forstand, ikke bare kvæg og svin).

Under gennemgangen af de veterinære institutioner, reagerede JME kraftigt, da jeg kom ind på fusionen mellem Danmarks Fødevarerforskning (med SVS og SVIV, Lindholm) og DTU. JME sagde, at vi ikke skulle tale om historik, men det aktuelle.

(Kommentar: 1. Hvis man mister sin historie osv. 2. Var L&F involveret i at få splittet veterinærerne?) PO sagde, at da Landbruget selv kunne lave de fleste behandlinger selv, burde man kunne reducere antallet af besøg i produktionsdyrsbesætningerne.

(Kommentar: Alle zoologiske haver, akvarier og lignende har et månedligt dyrlægebesøg, og her er der ikke den dynamik, der er i Landbruget, hvor dyrene ender som fødevarer og er vigtige i vor eksport).

PO er som repræsentant for L&F med både på KU og DTU, når der diskuteres undervisning og forskning. Han kunne således nævne, at den seneste besparelse på KU SUND især skulle bæres af læger og tandlæger. Men var også inde på den kostbare veterinæruddannelse og hospitalerne..

Vi nævnte her, at der i KVL's budgetter var taget højde herfor og anførte, at KVL midlerne nok gik ind i KU's samlede budget, der efterfølgende fordeltes pr studerende. Vi nævnte også beredskabspengene, som vanskeligt kan spores i DTU's regnskaber.

PO mente iøvrigt, at DTU Veterinærinstituttet kørte ret dårligt uden projekter med direkte relationer til virkeligheden i dansk landbrug. DTU Fødevarerinstitutionen fungerede godt, men havde nogle uheldige udmeldinger af og til.

(Kommentar: For at skabe de bekymringer, der giver politisk bevågenhed - og ressourcer).

JME brugte ordet Veterinærskole for nuværende status og mente, at vor samarbejde med lægerne i KU SUND gav nogle vigtige synergier - akkurat som DDD har givet udtryk for i en leder i DVT.

(Kommentar: Det kan undre, at man ikke kender AVMA og FVE's og den internationale holdning, at veterinæruddannelsen skal være placeret i en Veterinærskole eller et Veterinær Fakultet ledet af veterinærer. I en international oversigt herom figurere Danmark ikke, og det er vel forståeligt).

Der var i L&F også nær kontakt til Veterinærdirektøren og de "virtuelle sygdomsudbrud", som nok også er mere strømlinjet end virkelighedens.

Vi nævnte AK's indsats og viden på mange felter, herunder resistensområdet og vore tanker herom samt løsningsmodeller. Vi nævnte, at vi ville gå ind i alle problematikker vedrørende vore dyrs velfærd og sundhed, men også Veterinary Public Health, som man i dag kalder One Health, (ligesom for at slette historikken). Også at vi som uafhængig og uhildet organisation ville udmelde vore holdninger, og vi var åbne for kontakt og for samarbejde.

Konklusion: L&F har gennem den periode, hvor veterinærområdet har mistet lederskab og dermed førertrøjen på hele det veterinære felt, helt klart fået en øget indflydelse og position netop her, hvad enten den er placeret i Fødevarestyrelsen eller på KU og på DTU.

Det højt besungne Veterinære Beredskab og Den danske Model, som Veterinærdirektøren beskrev i DVT, er i L&F's verden blot ord, man kan bruge politisk eller efter behov.

L&F har efter vor opfattelse ikke hverken faglig viden eller format til at dække det meget brede veterinære felt, hvor alle andre dyrearter også er med, hvad enten de er vilde eller tamme. Med al respekt for agronomuddannelsen, kan man ikke lade en agronom vurdere veterinære aspekter, hvor Diagnostik, Patologi, Mikrobiologi, Farmakologi og Epidemiologi er centrale områder. De tætte relationer mellem veterinærmyndighederne, KU og DTU, er naturligvis vigtige for L&F, men er det i L&F's interesse og har L&F haft indflydelse på spredningen af de veterinære institutioner? Hvis ikke, må L&F være interesseret i at samle de veterinære felter i én Veterinærskole, fordi det giver en mere strømlinjet struktur.

Vi må selvfølgelig afvente respons fra L&F, men status præsens for de veterinære discipliner har selvfølgelig influeret på min opfattelse af dette mødes indhold, og så må vi diskutere vor strategi, og især på hvilke områder vi kan tale dyrenes sag.